

CONSERVATORI PROFESSIONAL DE MÚSICA I DANSA DE MENORCA

Història de la música

Programació 2019/20

Laura Allès Pascual

1. Introducció

Els estudis de Història de la música, emmarcats dins el grau professional dels estudis de música, s'articulen en tres assignatures corresponents als cursos de 4t, 5è i 6è del grau professional.

Aquesta programació està en concordança amb el Decret 36/2018, de 9 de novembre, pel qual s'estableix el currículum dels ensenyaments professionals de música a les Illes Balears.

En aquests tres cursos es mostrarà a l'alumnat la necessària interrelació del fet musical amb l'activitat humana, de manera que comencin a assolir conceptes històrics i culturals que els permetin formar-se un judici musical i estètic que resultarà necessari en el seu desenvolupament tan com a músics professionals i també com a potencials consumidors de música.

Història de la música resulta, per tant, una assignatura complementària i alhora, bàsica per a la formació dels nostres alumnes, pel seu creixement personal i professional. Es pretén traçar un ampli panorama històric en el qual tinguin cabuda de manera clara els diferents períodes en els quals es sol etiquetar la Història de la Música des dels seus orígens fins als nostres dies. Les característiques més rellevants de cadascun d'aquests períodes i, molt especialment, les circumstàncies històriques i socials que van motivar aquests canvis, han de ser enteses per l'alumnat amb claredat mitjançant l'assídua audició d'obres representatives de cada moment històric i el contacte directe amb els documents i les fonts –musicals o no– que testimonien de manera més clara i significativa les transformacions produïdes. Així, l'assignatura Història de la Música introdueix l'alumnat en el descobriment de l'existència d'un ampli espectre d'estils i de diferents maneres de concebre la creació musical al llarg del temps, i es deixa per a etapes posteriors l'estudi en profunditat dels diferents estils i èpoques. A més, també s'han de mencionar alguns aspectes que històricament han estat marginats pel cànon i el repertori, com el paper de les dones com a transmissores i compositores al llarg de la història.

El professorat ha de tenir molt en compte que l'alumnat posseeix una instrucció cultural rebuda en l'ensenyament obligatori, que ha d'aprofitar per a posar-la en contacte amb l'ensenyament impartit, incidint en l'evolució de la música no com un fenomen aïllat, sinó estretament connectat amb la resta de les arts, al seu torn dependents dels canvis operats en la societat.

Concentrats, sovint, en la seva formació teòrica i en la imprescindible formació tècnica, l'alumnat necessita obrir-se a horitzons nous i fins a aquest moment de la seva formació desconeguts, fet que, sens dubte, acabarà mostrant-se com una benèfica i fructífera influència en la seva educació. El coneixement d'un ampli espectre d'estils accentuarà el seu sentit crític; la pràctica habitual d'audicions comentades modelarà el seu gust i li permetrà una escolta amb més comprensió, amb una millor anàlisi dels aspectes tècnics i en definitiva amb una visió més holística; el contacte amb documents escrits l'ajudarà a entendre la música com una manifestació de l'esperit sustentada i dependent d'altres factors socials i no com una mera successió de notes sotmeses a unes regles; el bagatge històric adquirit facilitarà la seva labor com a intèrpret, ja que la partitura es revestirà ara d'una nova dimensió extramusical, permetent a l'alumnat la seva perfecta ubicació temporal, cultural i estilística.

La Història de la Música ha d'abordar prioritàriament aspectes tan importants com l'evolució de la notació musical, les transformacions organològiques dels instruments, l'aparició i la

desaparició d'instruments, les variacions experimentades en els diferents conceptes de la teoria musical, les diferents visions de la pràctica interpretativa, la relació entre la música popular i la culta i les innovacions necessàries en la creació de les diverses formes musicals.

L'alumnat ampliarà aquests coneixements en matèries incloses en el currículum dels ensenyaments superiors. Però l'important és que, una vegada conclusos els estudis dels ensenyaments professionals de música, tot l'alumnat hagi adquirit una formació més àmplia i una visió més globalitzadora del fet musical.

2. Objectius generals dels estudis de la música

Objectius generals dels ensenyaments professionals de música Els ensenyaments professionals de música tenen com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats generals i els valors cívics propis del sistema educatiu i, a més, les capacitats següents:

- a) Habituar-se a escoltar música i establir conceptes estètics propis que permetin fonamentar i desenvolupar criteris interpretatius individuals.
- b) Desenvolupar la sensibilitat artística i el criteri estètic com a fonts de formació i enriquiment personal.
- c) Analitzar i valorar críticament la qualitat de la música i dels estils musicals.
- d) Conèixer els valors de la música com a aportacions al desenvolupament personal i optar pels aspectes més idonis a aquest desenvolupament.
- e) Participar en activitats de difusió musical i cultural que permetin viure l'experiència de transmetre el gaudi de la música.
- f) Conèixer i utilitzar amb precisió el vocabulari específic relatiu als conceptes científics de la música.
- g) Conèixer i valorar el patrimoni musical com a part integrant del patrimoni històric i cultural.
- h) Apreciar la importància de la música com a mitjà d'expressió artística al llarg de la història.
- i) Expressar-se amb sensibilitat musical per interpretar la música de les diferents èpoques i estils i gaudir-ne.
- j) Eliminar els prejudicis, els estereotips i els rols segons el sexe construïts segons els patrons socioculturals amb la finalitat de garantir a l'alumnat el seu desenvolupament personal integral.

3. Objectius específics dels estudis de música

Objectius específics dels ensenyaments professionals de música Els ensenyaments professionals de música han de contribuir a fer que l'alumnat adquireixi les capacitats següents:

- a) Superar amb domini i capacitat crítica els continguts i els objectius plantejats en les assignatures que componen el currículum de l'especialitat triada.
- b) Conèixer els elements bàsics i les característiques dels llenguatges musicals i les funcions i les transformacions que presenten en els diferents contextos històrics.
- c) Desenvolupar l'oïda interna com a base de l'afinació, de la qualitat sonora, de l'audició harmònica i de la interpretació musical.
- d) Formar-se una imatge ajustada de les possibilitats i les característiques musicals pròpies, com a individus i en relació amb el grup, amb la disposició necessària per saber-s'hi integrar com un membre més del grup o per actuar com a responsable del conjunt.
- e) Enriquir la relació afectiva amb la música a través del cant i de la participació instrumental en grup, compartint vivències musicals de grup dins i fora de l'aula.
- f) Valorar el cos i la ment per utilitzar la tècnica amb seguretat i poder concentrar-se en l'audició i la interpretació.
- g) Relacionar els coneixements adquirits en totes les assignatures que componen el currículum i aplicar-los en les vivències i en les experiències pròpies per aconseguir una interpretació artística de qualitat.
- h) Conèixer i aplicar les tècniques de l'instrument o de la veu d'acord amb les exigències de les obres.
- i) Adquirir i demostrar els reflexos necessaris per resoldre eventualitats que sorgeixin en la interpretació.
- j) Adquirir autonomia personal en la interpretació musical.
- k) Conèixer el repertori solista i de conjunt del propi instrument dins l'ampli panorama de les diferents èpoques i estils.
- l) Utilitzar amb facilitat la lectura a primera vista.
- m) Cultivar la improvisació i la transposició com a elements inherents a la creativitat musical.
- n) Interpretar de memòria el repertori solista estudiat.
- o) Interpretar, individualment o dins l'agrupació corresponent, obres escrites en tots els llenguatges musicals i aprofundir en el coneixement dels diferents estils i èpoques, així com en els recursos interpretatius de cada un d'aquests.
- p) Actuar en públic amb autocontrol, domini de la memòria i capacitat comunicativa.
- q) Consolidar hàbits d'estudi regular i pràctica diària adequada a les dificultats dels continguts de les assignatures dels diferents cursos.

4. Objectius específics de l'assignatura Història de la música

Els ensenyaments professionals de música han de contribuir al fet que l'alumnat adquireixi les capacitats següents:

- a) Adquirir l'hàbit d'escoltar música, tant en suports enregistrats com assistint a concerts presents al seu entorn, i interessar-se per ampliar i diversificar les preferències personals.
- b) Conèixer la música de les diferents èpoques a través de les obres i els autors més representatius de cada moment.
- c) Reconèixer a través de l'audició els diferents corrents estètics per situar les obres musicals en el temps i reconèixer-ne l'estil.
- d) Conèixer i comprendre, en cada època, els conceptes estètics i les relacions entre la creació musical i la resta de les arts.
- e) Valorar la importància de la música en el desenvolupament de la persona i de la societat.

5. Continguts generals de l'assignatura Història de la Música

Continguts generals de l'assignatura de la Història de la música segons el Decret 36/2018, de 9 de novembre, pel qual s'estableix el currículum dels ensenyaments professionals de música a les Illes Balears:

- a) La música com a fet social i cultural. Situació de l'obra musical en el context social, històric i artístic. Introducció a les fonts d'informació històrica.
- b) La música en la cultura occidental: períodes, gèneres, estils i compositors.
- c) Aproximació a l'organologia i consciència de la incidència que tenen els instruments en la composició i interpretació del repertori.
- d) Audicions analítiques amb partitura relatives a conceptes, gèneres, èpoques, etc.
- e) Planificació i realització de treballs pràctics d'aproximació històrica i anàlisi.
- f) Ús d'un vocabulari tècnic i general adequat.
- g) Introducció a la música de les cultures no occidentals.

6. Continguts específics

Els continguts estan organitzats en dos apartats, que s'aniran compaginant durant el curs. Trobem els temes que tradicionalment han format part de l'educació de la història de la música, basats en els períodes històrics més importants: l'Època Antiga, Renaixement, Barroc, Classicisme, Romanticisme i Segle XX i XXI.

També s'introdueixen temes titulats "Temes transversals" els quals estan dissenyats per incentivar l'interès i la motivació de l'alumnat, tocant temes més actuals.

TEMA 1. INTRODUCCIÓ ALS CONCEPTES BÀSICS DE LA HISTÒRIA DE LA MÚSICA

Història de la música i musicologia. Objecte d'estudi. Evolució i problemàtiques. Periodització de la Història de la música.

Alguns conceptes generals: organologia, iconografia, crítica musical, etnomusicologia. Alguns conceptes més específics: textura, música religiosa/profana, música simfònica/de cambra/solista.

Funcions de la música.

TEMA 2. LA MÚSICA EN LES PRIMERES CIVILITZACIONS I A L'ANTIGA GRÈCIA I ROMA

Algunes de les Civilitzacions antigues: Mesopotàmia i Egipte, característiques i instruments.

La música a la societat grega. Estètica i ètica musical. Diferents concepcions de la música. Evolució del sistema musical grec i a Roma.

Organologia.

TEMA 3. LA MÚSICA A L'EDAT MITJANA.

Monodia religiosa i cant gregorià. Context històric. Unificació de la litúrgia.

Anàlisi i elements del cant gregorià: Notació, la melodia gregoriana, les cadences, els modes.

Evolució del cant gregorià: els trops i seqüències, els drames litúrgics.

Transmissió, escriptura i interpretació.

Monodia profana. La monodia profana popular, joglars, i la monodia profana culta, trobadors.

La polifonia. Context social i característiques musicals. Inicis de la polifonia: Ars Antiqua, Ars Nova. La polifonia profana.

Conseqüències en la grafia i el ritme. Tipus de notació. Guido d'Arezzo.

TEMA 4. LA MÚSICA EN EL RENAIXEMENT.

Context. Refoma i Contrarreforma, antropocentrisme i impremta.

Música vocal: Motet i el madrigal.

Escoles Renaixentistes. Franco-flamenca, Italiana, Espanyola.

Cançoners. Cançoner de Palau. Juan de la Enzina.

Coral Protestant.

La música instrumental.

Instruments del Renaixement. L'orgue i altres instruments de tecla. Instruments de corda i vent.

Gèneres instrumentals. canzona, música de dansa, peces improvisades, sonata, variacions, ricercare.

TEMA 5. LA MÚSICA EN EL BARROC.

Context, polític, social, artístic i cultural. Característiques musicals. Característiques generals.

Formes instrumentals: Suite, Sonata, Concerto Grosso i Solista, formes no orquestrals per a orgue i clave. Formes mixtes: Oratori, Passió, Cantata i Òpera.

Instruments musicals barrocs.

Principals escoles. Itàlia, Alemanya, Anglaterra, França.

Espanya: La Sarsuela.

TEMA 6. LA MÚSICA EN EL CLASSICISME.

Fase de transició. Context social i artístic. La Il·lustració. Aristocràcia i burgesia. L'Enciclopèdia.

Estil galant. Òpera còmica, òpera seria.

El Classicisme vienès. Context socio-polític-cultural i artístic. Característiques musicals. Formes musicals: forma sonata, Òpera, Oratori, Danza, Sonata, Quartets i Quintets de corda, Concert i Simfonia.

Instruments musicals.

TEMA 7. LA MÚSICA DEL ROMANTICISME.

Context, polític, social, artístic i cultural.

Característiques musicals. La Simfonia. La música programàtica. El poema simfònic.

El piano i Chopin.

El Lied. Franz Schubert.

L'Òpera romàntica.

Música de Cambra. El concert. Músics i instruments de l'època.

TEMA 8. ELS NACIONALISMES.

Context, polític, social, artístic i cultural.

Rússia, Bohèmia, Hongria, Escandinàvia, Amèrica, Espanya.

TEMA 9. IMPRESSIONISME.

Context polític, social, artístic i cultural. Característiques. Músics i instruments de l'època.

TEMA 10. ALTRES CORRENTS MUSICALS DEL SEGLE XX.

Context polític i social. Característiques musicals.

Grup de nostàlgia i continuïtat: Gustav Mahler, Richard Strauss.

Grup dels independents.

Grup Rupturista.

Ruptura de la melodia: Segona Escola de Viena. Atonalisme i dodecafonisme.

Grup de músics experimentals. Serialisme integral. La electrònica al servei de la música.

TEMA TRANSVERSAL. L'EVOLUCIÓ DE L'ÒPERA

Naixement de l'òpera. Camerata fiorentina.

L'evolució durant els diferents períodes de la història.

Algunes òperes importants de la història.

TEMA TRANSVERSAL. L'EVOLUCIÓ DE L'ORQUESTRA

La independència de la música instrumental a finals del Renaixement.

La orquestra Barroca i la seva evolució al Classicisme.

La orquestra simfònica.

TEMA TRANSVERSAL. EL PAPER DE LES DONES A LA MÚSICA

El paper de les dones en la història de la música. El seu oblit i el perquè.

Dones compositores i dones intèrprets.

TEMA TRANSVERSAL. EVOLUCIÓ DE L'ESCRITURA MUSICAL

Primeres formes de notació en forma de tableta de l'antiguitat. Notació a l'antiga Grècia.

Notació manuscrita dels manuscrits medievals.

La partitura i la impremta. La tablatura.

Tècniques de gravat.

Editors i drets d'autor.

Partitures digitals i reproducció MIDI. Biblioteques virtuals.

TEMA TRANSVERSAL. EVOLUCIÓ DEL PROGRAMA DE MÀ

Definició. Orígens i evolució.

Característiques del programa actual. Apartats i organització.

TEMA TRANSVERSAL. PLATAFORMES VIRTUALS

7. Seqüenciació dels continguts segons els cursos

1r CURS

1r Trimestre

TEMA 1. Introducció als conceptes bàsics de la música i resum general de la història de la música enfocat en les característiques bàsiques de cada període.

TEMA 2. Música en l'antiguitat

TEMA TRANSVERSAL. L'evolució del programa de mà

2n Trimestre

TEMA 3. Música en l'Edat Mitjana

TEMA TRANSVERSAL. L'evolució de l'òpera

3r Trimestre

TEMA 4. Música del Renaixement

TEMA TRANSVERSAL. El paper de les dones a la música

2n CURS

1r Trimestre

TEMA 1. Introducció als conceptes bàsics

TEMA 2. El Barroc I

2n Trimestre

TEMA 3. Barroc II

TEMA 4. El Classicisme I

TEMA TRANSVERSAL. Evolució de l'escriptura musical

3r Trimestre

TEMA 5. El Classicisme II

TEMA 6. El paper de les dones a la música

TEMA TRANSVERSAL. Evolució del programa de mà

3r CURS

1r Trimestre

TEMA 1. Introducció als conceptes bàsics

TEMA 2. El Romanticisme

2n Trimestre

TEMA 3. Nacionalismes

TEMA 4. Impressionisme

TEMA TRANSVERSAL. Plataformes virtuals de música

3r Trimestre

TEMA 5. Segle XX

TEMA 6. Segle XXI

8. Metodologia

Qualsevol procés cognitiu que hagi de tenir una permanència a llarg termini ha de tenir un lligam amb tot allò que l'alumnat ja coneix, és per això que en aquesta assignatura es pretén una metodologia de caràcter constructivista basada eminentment en l'**aprenentatge significatiu** a partir dels coneixements previs de l'alumnat. Cal recordar, que l'alumnat de la Història de la música té un llarg recorregut dins l'estructura dels estudis de música i que, si no conscientment de manera potencial, tenen un gran bagatge musical.

A més, es proposa una assignatura amb caràcter pragmàtic, que permeti a l'alumnat relacionar els conceptes i termes treballats amb la seva pràctica habitual tant amb el seu instrument com a les assignatures de cambra o orquestra. Trobar una relació directa entre allò que l'alumnat ha de fer i allò que l'envolta és indispensable per trobar la funcionalitat del que s'aprèn.

Sense oblidar que dins la tasca formativa del conservatori s'hi ha d'emmarcar una funció educativa, els estudis de la Història de la música tenen un caràcter integrador i han d'ajudar a desenvolupar les competències educatives i fer créixer els nostres alumnes en tots els aspectes, no només musicals. Per tant, el principal objectiu d'aquesta metodologia ha de ser fomentar l'**aprenentatge autònom** i l'**esperit crític**.

Una de les funcions del docent és la de ser el motor del grup, el vehicle de transmissió del pensament i motivador en el procés d'ensenyament i aprenentatge. Per tant, el professor ha de tenir una actitud oberta a classe, cedir el protagonisme, oferir oportunitats a l'alumnat per a pensar i per a construir els criteris propis. S'ha de potenciar la **capacitat d'aprendre per descobriment** i la **competència d'aprendre a aprendre** amb activitats de recerca, selecció i exposició de la informació trobada en diferents fonts. L'alumnat ha d'experimentar sempre per sí mateix allò del que s'està parlant, utilitzant la pròpia activitat com a base de l'aprenentatge significatiu i constructivista.

La Història de la música ha de ser una assignatura de metodologia activa, participativa i engrescadora, en el sentit que s'ha d'anar modelant depenent de les necessitats i curiositats dels diferents grups classes. Es buscarà que l'aprenentatge sigui atractiu provocant que el propi alumne s'interessi per aprendre.

Es tindrà en compte l'entorn sociocultural, valorant els recursos didàctics que aquest pot oferir, com centres acadèmics, agrupacions, biblioteques, sales de concerts, etc. Relacionarem les activitats amb l'entorn sociocultural de l'alumnat, per exemple utilitzant cançons o peces que coneguin i que els interessin.

L'assignatura consta d'una sessió setmanal d'una hora de duració. Es basarà en explicacions orals de la professora, sobre diferents continguts del programa i acompanyat sempre de PowerPoints, exemples auditiu, exemples visuals, gràfics o partitures. Serà important, dins del possible, realitzar tot tipus d'exercicis (anàlisis, execucions, visualitzacions organològiques, mapes, etc.) inclús aportats per ells mateixos i que permetin comprendre que es tracta d'una matèria viva.

9. Criteris d'avaluació

9.1. Orientacions generals

Segons el Decret 36/2018, de 9 de novembre, pel qual s'estableix el currículum dels ensenyaments professionals de música a les Illes Balears que estableix que l'avaluació de l'aprenentatge de l'alumnat en els ensenyaments professionals de música ha de ser contínua i integradora, encara que diferenciada segons les diferents assignatures del currículum.

L'avaluació del procés d'aprenentatge de l'alumnat té un caràcter formatiu i orientador del procés educatiu, per tant proporcionarà una informació constant que permetrà millorar els processos i els resultats de la intervenció educativa.

Hi haurà **tres moments d'avaluació** de l'aprenentatge de l'alumnat:

1. Inicial: per avaluar el nivell en el que es troba al començar el període d'aprenentatge.
2. Contínua: permetrà supervisar el procés de l'aprenentatge de l'alumnat durant el desenvolupament del curs i poder intervenir quan es detecti un problema.
3. Final: permetrà conèixer al final del període d'aprenentatge si l'alumnat ha aconseguit els objectius proposats inicialment (cada trimestre)

9.2. Els procediments i instruments d'avaluació

Seràn objectius fiables, ponderables i capaços de discriminar nivells de rendiment. Els principals seran:

- a. Observació sistemàtica. Permet saber el que l'alumnat pensa i sap a través de les seves preguntes i intervencions a l'aula, així com debats o entrevistes personals. A més, s'aniran realitzant activitats a classe per observar i valorar l'aprenentatge.
- b. El quadern del professor. Permet realitzar un seguiment dels l'alumnat, qualificacions, comportament, etc.
- c. Proves específiques. Cada trimestre es realitzarà una prova escrita. La qualificació haurà de ser igual o superior a 5 per aprovar. Per aquesta es destinarà un dia lectiu en horari normal de classe.

Els continguts de les proves escrites inclouran:

- Preguntes sobre els continguts teòrics de l'assignatura
- Anàlisis i comentaris d'audicions

9.3. Criteris d'avaluació generals

1. Identificar, a través de l'audició, obres de diferents èpoques i descriure'n els trets més característics (relacionant aquest criteri amb els objectius a, b, c, f, g, k)

Aquest criteri permet avaluar la capacitat de l'alumnat per captar el caràcter, el gènere, l'estructura formal i els trets estilístics més importants de les obres escoltades.

2. Identificar, a través de l'audició d'obres de diferents èpoques i estils amb partitura, els trets essencials dels diferents períodes històrics (relacionant aquest criteri amb els objectius a, b, c, f, g, k)

Mitjançant aquest criteri es pretén avaluar els coneixements de l'alumnat quant a la distinció dels diferents estils i les seves peculiaritats.

3. Situar cronològicament per mitjà de l'audició i/o l'anàlisi obres musicals de característiques similars, representatives dels principals estils o escoles, comparar-les i assenyalar-ne les semblances i les diferències (relacionant aquest criteri amb els objectius a, b, c, f, g, k)

Mitjançant aquest criteri es pretén avaluar l'evolució del pensament crític de l'alumnat pel que fa a la seva capacitat de valorar les diferents etapes de la història de la música globalment, o determinats autors o obres en particular, dins el context social i cultural en què se situen.

4. Relacionar la història de la música amb la història d'altres aspectes de la cultura i el pensament (relacionant aquest criteri amb els objectius a, b, c, f, g,)

Mitjançant aquest criteri es pretén avaluar l'evolució del pensament crític de l'alumnat pel que fa a la seva capacitat de valorar les diferents etapes de la història de la música, o determinats autors o obres, en el marc del context social i cultural en què se situen.

5. Identificar les circumstàncies de tot tipus (polítiques, culturals, econòmiques, ideològiques, etc.) que poden incidir en l'evolució de les diferents èpoques, estils o autors més representatius de la història de la música (relacionant aquest criteri amb els objectius a, b, c, f, g,)

Amb aquest criteri es pretén avaluar la capacitat de l'alumnat per analitzar la complexitat de circumstàncies i interessos (polítics, culturals, econòmics, ideològics, etc.) que, per la importància que tenen, determinen el desenvolupament posterior d'una època, un estil o un autor determinats.

6. Fer comentaris de text relatiu a la música o de contingut musical tant des del punt de vista històric com estètic (relacionant aquest criteri amb els objectius a, b, c, f, g,)

Aquest criteri permet avaluar la capacitat de l'alumnat per captar i descriure els plantejaments exposats per l'autor i relacionar-los amb els corrents estilístics d'una època concreta.

7. Fer un comentari crític a partir de l'audició d'una obra determinada (relacionant aquest criteri amb els objectius a, b, c, f, g,)

Aquest criteri permet avaluar la capacitat de l'alumnat per valorar un fet musical concret des d'una perspectiva personal

9.4. Criteris de qualificació

Per promocionar cada una dels tres cursos de la Història de la música resultarà imprescindible tenir aprovats els cursos anteriors. És a dir, un alumne/a amb HM1 suspesa, no pot aprovar HM2, i així successivament.

Per aprovar qualsevol dels 3 cursos de la Història de la música cal tenir aprovats els 3 trimestres de cada curs

Cada trimestre constarà de diferents seccions:

· Un 50% del valor de la mitjana trimestral consistirà en una prova on l'alumne/a haurà de manifestar els conceptes assimilats. S'ha de treure un 4 per poder fer mitja amb la resta de les notes. Si es treu menys d'un 4 (3'9 cap a baix) quedarà automàticament suspès el trimestre.

Aquesta prova constarà de dues parts:

- La primera part constarà d'un o varis comentaris d'audició. En aquest apartat l'alumnat haurà de manifestar, mitjançant l'audició d'una obra reproduïda total o parcialment, els coneixements assolits sobre la obra en qüestió, la societat i el pensament estètic en què l'obra va ser concebuda. Aquesta primera part tindrà un valor d'un 50% sobre la qualificació de la prova.
- La segona part, l'alumne s'enfrontarà a un conjunt de preguntes breus, que podran tenir diferents formats (respostes curtes, tipo test, completar, associar...). En aquesta part, l'alumnat haurà de contestar a preguntes de caràcter concret amb respostes clares. Aquesta secció tindrà un valor d'un 50% sobre el valor de la prova.

· El 50% restant es repartirà de la següent manera:

- Un 15% d'aquesta nota serà una nota d'actitud i participació a classe.
- Un 35% les activitats i tasques avaluades. Cada trimestre s'efectuaran entre 2 i 3 tasques avaluables que marcaran la nota d'aquest apartat. És imprescindible haver entregat totes les tasques per poder presentar-se a la prova trimestral.

· Per tal d'evitar les faltes d'assistència i que l'alumnat es perdi alguns conceptes i competències importants, per cada falta d'assistència a classe, l'alumne/a haurà de realitzar un petit treball que tingui relació en la classe que s'ha perdut. El material serà proporcionat per la professora.

Algú que no hagi pogut superar la prova trimestral, ja sigui per no demostrar el coneixement necessari o bé per no haver entregat la totalitat de les tasques, ho podrà fer en l'examen final de juny, on només s'haurà de realitzar la part corresponent al trimestre suspès, sempre però, entregant les tasques avaluables prèviament.

Si un alumne/a acumula un total anual de faltes d'assistència que supera les 6, no es podrà aplicar l'avaluació contínua en aquesta assignatura. En aquest cas, s'haurà d'avaluar de tot el temari del curs en la prova final del mes de juny. En aquest cas també serà necessària l'entrega de totes les tasques avaluades per poder-se presentar a la prova. L'estructura de la prova final serà la mateixa que la del juny.